

BORSSZEM JANKÓ

A VIZÖZÖN.

N66. Zuhogj, ha tetszik, felirati vész,
Felhők szakadjatok, — a bárka kész.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest. Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Fölrirati vita.

ISMÉT együtt vannak, láncsát törnek újra
A kiválasztottak harsogó vitában;
Ámde nem figyel már rájuk lázra gyulva
A hazának népe úgy, mint hajdanában.
Egyet von a vállán kétkedőn mosolygva:
»Bánom is én, az a követ urak dolga!«

Sötét századoknak fényes ideálja,
Melyért a szabadság annyi hőse, szentje
Küzdött s vérezett el, míg valóra vála:
Ma *szükséges* rossz a népek parlamentje.
Egy kerék az állam nagy gépezetében,
Mely kiszabott forgás örök utján mégyen.

Vannak benne pártok: többség, kisebbségek,
Ez tán conservatív, liberális amaz; —
Hiu szók! — a többség, kisebbség mindég egy,
A pohár bármilyen, — az ital ugyanaz.
Az mindig hatalmas, csendes, önző, lomha,
Emez mindig tulzó, kapzsi, vad, goromba.

S vannak ott miniszter-irta trónbeszédék, —
Ékes mitsemondás ezekben a divat, —
S erre hosszan, mirt a szent-iványi ének
Replikáz alássan a válaszfelirat.
Van ilyen hat is most s arról foly a vita,
Melyikben rejlik a bölesebb politika.

S miben különbözik e hat irat? — szóban! —
S ezért üzen hat párt egymásnak ma hadat;
Melyik fölrirat jut a trónhoz, valóban
Mindegy az egészen, hiszen csak szó marad.
El bármit fogadnak, el akármit vetnek,
A világ tovább forg nyugatról keletnek.

Képviselő urak! — tovább forg a világ,
Nincs olyan javaslat, mely azt megállítsa,
Mely siettethetné, nincs olyan szóvirág
S nincsen párt, a melyik forgathatná vissza.
Ti mind csak szavaltok, ki rútul, ki szépen,
De hát szavalóknak is köll lenni éppen.

Ti szavaljatok csak, nekünk kell egy férfi,
Ki a kormány rudját erős kézzel fogja,
Ki ravasz eszével a tréfát is érti:
Titeket vezetni orrotoknál fogva;
Ki — mert éppen férfi — közöttetek bálvány;
Fölriratunk ennyi: éljen Tisza Kálmán!

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Nem látszik már lehetetlen elűttem lélekvádorlás; a Strochlinskiból a Hurinénok és a tisztelendő Dzsersviczki oreságból eszlári kollégelke szólt ki.

— Krakkóba tették át a Ritter öjdet, hojd ottand tárjaljanak; de keveset nyerték vele a szegény Ritterék, mer Krakkóba is csak a Luczaszéken ölték az esködt oreságok.

— Abból a galicziai eseményből nyertem osztot o toposztolás, hojd ha állitják edjik esködtszék a másik fölübe, akkor éri annak o feje épen oz okosztófa tetejeig.

— A múlt heten vigosztolta meg a Verhajváj oreság a herr v. Paulert s mandta, hojd: „nem hajszálon függ Pauler, henem erős gerendán“. Ha ez van sakodjan igaz, okkor nem sojndalom, ha a Verhajváj oreságtúl minden elvtársnak jotja edj rész abból a vigosztalásból.

— Miljen jó lette volna, ha a tekintetes rendür oreságok legolább a tavali öres posztkiszlit megtonálták volna! Most pompásan belepokolhatnának az üvék szenynyesöket.

— Nem todom fölfagni, hojd az a derék embernek, ami már angyi év ótátul fogva állja t. ház kapoja elütt, még nem sikerölte bejotni a t. házba bele.

— Tonálok én azt naidon janós, hogy izroelító reformácziön jüvi Ójpestről. Oz oz ójpesti vollás lesz olejan fabrikácziön mint az ójpesti hatosok.

— Teczette nekem naczerön a herr füm Zicsitül o beszéd, oki Antal odjan, de nem Anti.

— Miért éri kettüs alleancz Németországgal tübet, mint hármás alleancz Moszkaarszággal? — És miért ne érné eczer kettü tübet mint háram? — Hojd kettü tübet ér mint háram, az Világos.

MŰFORDÍTÁSOK

— Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam. (Cicero „De div.“ I. 58. 132.) = *Akik semita létökre nem sápolnak, még másnak akarnak utmutatást adni.*

— Pecuniam, quae via visa est exire ab isto, eandem semita revertisse. (Cic.) = *A semita csak annyit vert vissza, a mennyit Istök vizinek adott.*

— Dos est magna parentium virtus. (Hor. Od. III. 24. 21.) = *A nagy hozomány a szülec erénye.*

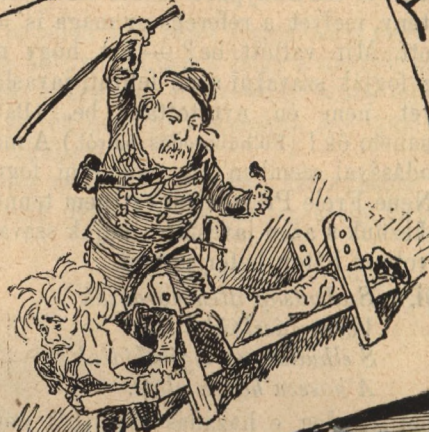

PÁSZ KAROLY AZ ÉZERMESTER

"Nagy transzlátor Danstét fordít
S Dante magyar bajessét hord' it."

"Büro is - penszionator!"
"Ne crepudam ultra subiti!"

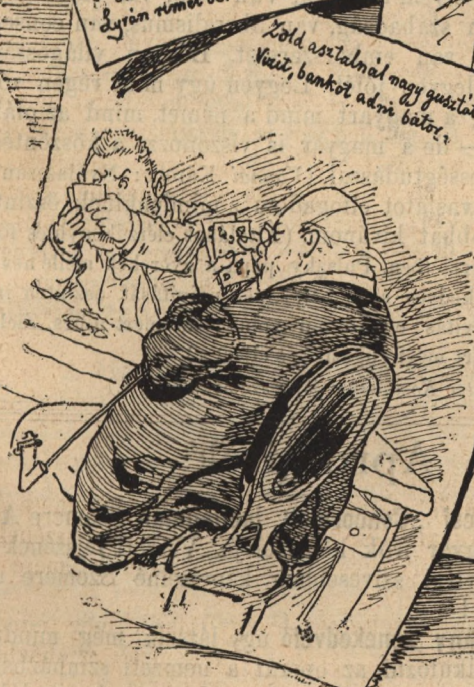
"Nagy költő, ha úgy akarja,
Lyram rimet ver ki kanja."

"Végül kalomista nép, itt
Látod őt mint scopus-epít."

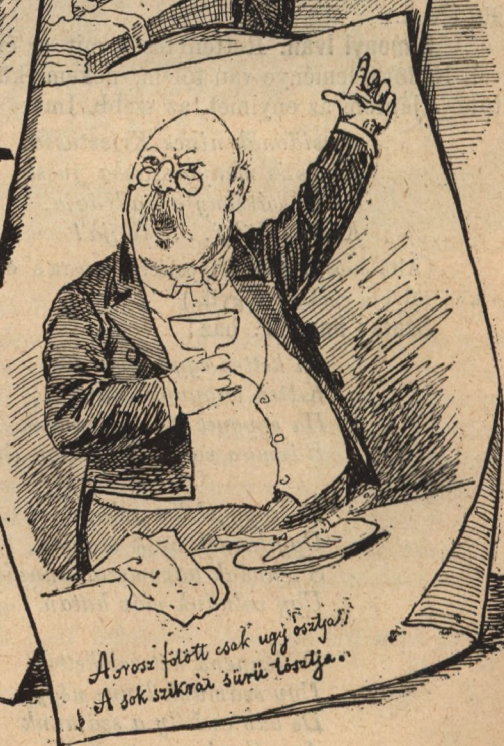
"Mert ez lenne is tanácsos,
Ő miniszteri tanácsos."

"Kold a szatálnal nagy gusztator
Véit, bankot, adm' bator."

"Nis Gyulajnak nagy barátja,
Hasznát ennek Varga látja."

"Arroz főtött csak úgy ösztja,
A sok szikoriá sűrű lóztja."

ORSZÁGGYÜLESI FÜDÓSÍTÁS.

(From our own.)

Apponyi. A kormánypárti önzés kiáltó tanubizonyossága azon tény, melyet a referens ur maga is leplezetlenül bevallott. Mit vallott be? — azt, hogy mamelukmódra meg fogják szavazni azon felirati javaslat elfogadását, melyet nem én nyújtottam be. (Balról: botrány!) — hanem ők! (Fölháborodás balról.) A majoritás e hatalmaskodásával szemben mi védekezni fogunk. Mit szólna a »Neue Freie Presse«, ha ezt nem tennők? Igen is, mi védekezünk s azon javaslatra adjuk szavazatunkat, melyet én voltam bátor beterjeszteni.

Irányi. Szabadság itten hordózák
Véres zászlóidat
S elhulltanak legjobbjaink
A hosszú harc alatt.

Többet jelenleg e hazafias szózatból nem nyilatkozatok ki. (Helyeslés.) Az előző versszakokat már régebben elmondám, a következőket a maguk részére foglalták le elvtársaim. T. ház! A haza veszélyben van, meg köll menteni. Mivel? Az általam benyújtott felirattal. És még egygyel. Koboztassa el a nemzetgyűlés Pálmay Ilka trikóit (Nagy mozgás.) — és készíttessen belőlök charpiet a honért való harcban vérezendett dicsők sajtó sebeire.

Andreánszky. T. ház! Ajánlom a mi föliratunkat. (Dalol:)

Zikczene, zakczene
Te kutya zsidó;
Többé a keresztény
Vérbű nem iszó.

(Tetszés az antiszemiták közt. Az egész párt rázendíti e dalt.)

Simonyi Iván. Rettenetes a mit az én pártom művel. Különvéleménye van tőlem, nekem külön föliratom tőle. Ajánlom az enyimet, az szebb. Ime:

A zsidónak nincs Krisztussa,
Nincs is menyországba jussa,
Sárga bársony a nadrágja,
Kivül belül f...e rágja!

(Általános, zajos helyeslére, tapsra s éljenzésre fakad s kimerülve a székre rogyik.)

Szalay Imve. T. ház!

Mi ketten egy testvévek
Ketten vagyunk csupán,
Ha egygyel többen lennénk,
Hávman volnánk — úgy ám!

Ha egygyel kevesebben, —
Ugy lennék csak magam,
S lennénk hávomszov annyin,
Ugy volnánk máv hatan.

De lennénk kétszev-ketten,
Ugy számunk lenne négy,
De báv csekély a számunk
Az nálunk egyve mégy.

Mert ketten egy testvévek
Én és Cavolio —
Kiteszünk ketten annyit
Mint hávomszáz zsidó.

(Szalay Károly: Úgy van!) Épen azért mevt az elmondottamok szevint a mai saktevvilágban, mi ketten igen szép számban, mondhatnám többségben vagyunk itt, ezennel betevjesztem kettőnk fölvati javaslatát. (Szalay Imve szünni nem akaró éljenzése közt benyújtja föliratképen a »Borsszem Jankó«-ban megjelent összes »Nyilatkozat«-ait.)

Pulszky Ferenc. T. ház! (Gusztit és Károlyt észrevéve.) Gyerekek, takarodjatok haza! Nem akarlak benneteket elrontani. (A két gyerek kivonul s a kulcslyukon hallgatózik. A szónok folytatja.) Haha-hehe! Csak nevetetek azon a naiv buzgalmon, melylyel itt gyerekségekről komolyan beszélnek. Akarnak önök föliratot? — hát fogadják el az egyiket. Én bármelyiket elfogadhatom, elveimmel egyik sem ellenkezik, — de valamenynyit elvetem, mert elveimmel egyik sem egyezik. Bolondság az egész. Az is, hogy itt tanácskozunk; az is, ha nem tanácskozunk. Bolondság minden e világon, mert semmi sincs. Épen ezért semmi sem bolondság, — mert ez sincs. Ha valami egyáltalán volna, az bizounyal csak a vesztegetés lenne, mely minden választásnál van, — az enyémmé is. Ez persze ellenkezik a morállal, de mert morál nincs, — annak az ellenkezője sincs. Nincs, gibt's néd, non est, nulla, nihil, semmi, nix, nothing, rien, fucscs! Én sem vagyok, szavazatom sincs, ezt tehát szintén arra a feliratra adom, a melyik nincs. He-he-he! (Zajosan derül s ha volna, leülne; de mert nincs, nem ül le; azonban a mi nincs nem állhat, tehát végig fekszik a padján.)

Zichy Antal. (Pulszky papa kiszól az ajtón: »Gyerekek, bejöhetek!« — Guszti, Kari be.) Elöttem szóló elve a: Nincs. Az én elvem a: Van. Van haza, van emberiség, van morál, van szabadság, van liberalismus, van conservatismus és van emberszeretet. Legyen világosság, legyen béke, legyen jólét. Legyen úgy mint régen vót, süvegelje meg a magyart mind a német, mind az oláh, mind a tót; — de a magyar is viszonozza a köszöntést európai tisztességtudással. (Vadnai Károly: Nyájasszan!) A többségi javaslatot elfogadom s mindenkinek őszinte szivből a legjobbat kívánom. (Általános elérékenyülés fölolvadása közszeretben. Pulszky papa a gyerekek mellé nevelőül óhajtja a kedves szónokot, kinek naivitását őszintén irigyelné, ha naivítás egyáltalán volna; de mert nincs, Zichy Antal sincs, azért megnyugszik és éljenez.)

(Pater Komlóssy a jövő számban lép fel.)

Apró hírek.

✓ A bécsi „Concordia“ jubiläumán Szemere Attila lesz a magyar írók képviselője. Veszett fejszének a nyele! Mennyivel szivesebben képviselné Szemere ur Mezőkövesdet!

☞ Néhány zenekedvelő úgy látszik még mindig nem bírja nélkülözni az operát a nemzeti színházban. Miotán ott már nem énekelnek, ezek az urak legalább füttyölni akartak.

Mulat a királyfi.

— A görgényi erdőkből. —

Mulat a királyfi, szólnak az expresszek,
Robbanó golyótól fenevadak vesznek,

Kürtök rivalását
Viszhang veri vissza,
Vérét a vadaknak
Cser-lombja felissza.

Cser-lombja kinek van, hordatja kevélyen:
Naphőse, felé zeng száz ajkon az „éljen!”

Mig így mulat a férj, bájos életpárja
A hazájává lett új földet bejárja.

Jár mint hegyi nemtő
A bérczi vidéken
S a merre víz utja,
Völgyön, meredéken,

Hódolva előtte szelidül a zord tél,
Angyal mosolyára tündéri tavasz kél.

Mulass jó királyfi, légy *ittthon* minálunk,
Fogadd el a kincset, mit neked kínálunk.

Fényes koronáknak
Sok gyöngye kihullt már,
Sok szirtfalat áttört
A néki vadult ár.

De nincsen erő, mely győzhetne feletted,
Hogy ha bizodalma *e népbe* vetetted.

Mulass te is, — más kert *átplántált* virága,
Legyen tenéked is ez az újföld drága...

Tüzhelye hívólag
Int: jer közelébe,
Szerelmed a honnak
Add érte cserébe,

S meglátod, e nemzet szívéből a hála
Mily fénynyel özönlik a szent koronára.

Loyal^{is} maczkó.

(Kissé megkéselt a m. k. medvepóstán.)

Blaháné utolsó föllépte a népszínházban. Zsufolt ház, riadal, diadal, taps, koszoru, lelkesedés.

Blaháné első föllépte a várszínházban. Lelkesedés, koszoru, taps, diadal, riadal, zsúfolt ház.

*

A két színház igazgatósága boldogabb. Evva és Mmmiklós úr a kulisszák mögött kölcsönösen egymás markába nevetnek. Evva merengve néz a távozó diva után s prófétaⁱ ihlettel susog: »Visszajösz még bizony mondom; még nagyobb diadallal, de kisebb fizetéssel!»

*

A skjerneviczi találkozáson a három nagy hatalom közt nem jött létre titkos szerződés. De van egy titkos szerződés Ewa és Mmmiklós bá közt, melyben Lujzának van osztva a felosztandó Polonia szomorú szerepe. A két igazgatónak nagyon megtetszett ez *utolsó* és *első* föllépés. Fogják a Dunán keresztül adni-venni a

mi aranyos madarunkat, a kinek majd a sok utolsó és első föllépésből osztalékul mindég átengedik a dicsőséget.

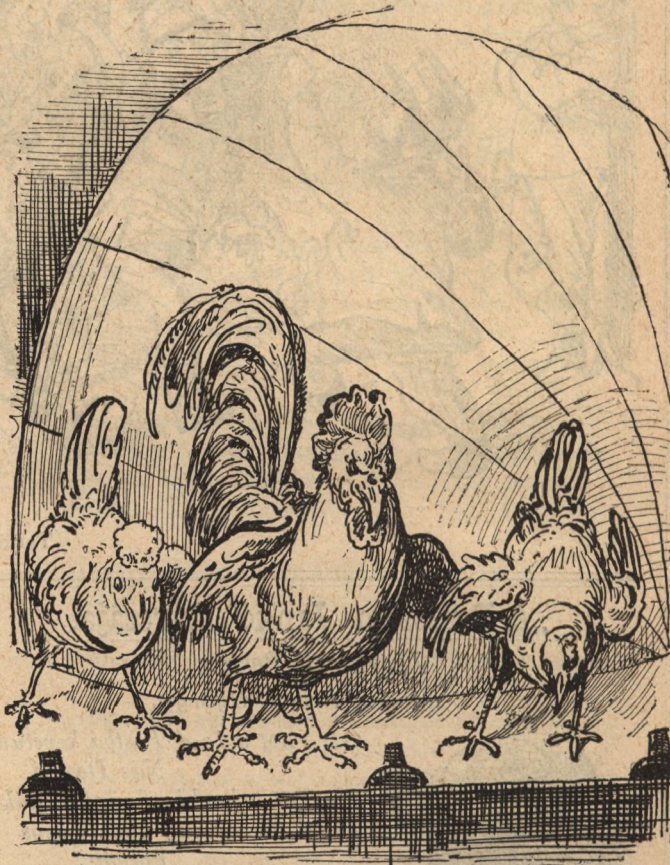
*

Reisz Dávid uzsorás pedig nevet.

*

A pacsirta föllépését megelőzte a csirkék föllépte. Mmmiklós bá nyilván azért, hogy a sikertől elkapatva rá ne üljenek *költeni* az ő direktori arany tojásaira, megkérte a sajtót, hogy az egy kakas, két tyuk s a jérczike diadalát elhallgassák.

Pedig az a »Liliomfi«-est mulatságos est volt. A csirkék nem lépnek föl benne, csak egy fűrtben hozzák

be s teszik le őket. De a fegyelmi madzag meglazult a lábukon, s ekkor, követve a művészi inspirációt, szárnyra keltek. A közönség tapsolta, az igazgató hesgette őket. A hős és első szerelmes beálltak csirkefogónak s csirkefogó lett maga a t. cz. publikum is, amely a direktort megkérte, hogy e művészeket mentül többször léptesse föl, mert nagyon jól mulatott, nem ugyan magasra szárnyaló, de másképp degazsirt játéku^{kon}.

A hálás hallgatóság kitapsolta ugyan a madarakat, de az irigy igazgató vacsorára mind megette őket.

Az éhes!

Vannak neki művészei, akik nem érdemlik meg a siklópénzt.

Ezeket süsse meg.

M. KIR. OPERAI HORDÁR-BÖRZE.

(Természet után.)

„A Borsszem Jankó“ tárczája.

Zegykicsit Pesten.

— Zengedezi Prcsok György. —

OD VAM mán a Pestba kevetunk
Nás Dankó,
Markat üti neki etforintos bankó.
Intízi tót zország ügyes-bajos
dolgát,
Tánczolja Bumsztiban odzemít ¹⁾
és polkát.

Sok nacsagos zúrral mikor
Hazba megyen :
Biszkésigtul nen tud a lábát hogy
szegyen.
De kap batorsagot szarvasi
vinkótul,
Nagy kípét csinálni tanult pam
Hinkótul. ²⁾

Ki conscriptiókor írta magát tótnak, ³⁾
Nás farár a Hinkó balvanya Dankónknak.
Utanoz járását, utanoz nagy kípét,
Erul kis tót zorszag, hogy nyomaba lépett.

¹⁾ Tót nemzeti táncz. — ²⁾ Tót pap. — ³⁾ Tény.

Ű tülle tanulta nagy takarékoság,
Hogy a penyázkával jól bánni : okosság.
Hogy a brindza is jó kávé helyett nagyon,
Hogy a nipkonyhában türhető koszt vagyion.

Hogy a kakasülő a legolcsóbb páholy,
Űtnak úgy ereszté, mondván neki : pá, hoj !¹⁾
Nem is feltunk Dankot, hogy a pízst elveri.
Mert akkor Nás farár nyakát kitekeri.

Nen bizon, mert Danko, mikor gyílist tartott,
Ígírte, hogy csinál nagy nemzeti bankot.
S hogy multkor Kébányán diszno vígett jártam,
Makó-banknál mán is kuvikolni láttam.

De meg is erülte, hogy engem meglátta,
Nagy lapátos kezít a kezembe vágta.
Én is eremben hozattam a pivot, ²⁾
Jól tudta, hogy potya, hát ugyancsak ivott.

Ígírte hálából, hogy visz operába,
Inogott bár kissé zenyim, züvi lába.
Űltünk hát vasútra ; — a füttýit csak lesem,
S hallok fura hangot, mert ló húzta, kesely.

¹⁾ Menj. — ²⁾ Sör.

Beírtunk azonban, s még jót kutyagoltunk,
Ecczerre azután operánál voltunk.
Kapta ott magának Danko nás féljegyet;
Három piczulával én is vettem egyet.

Haj! haj! de volt otem mit nézni, bámúlni,
A nagy pipa füstbe meg lehetett fúlni.
Kicsi asztaloknál a pivot nyakalták,
Virslit, szafaládét a sok zurak falták.

Placczot mi magunknak színpad alatt vettünk,
Felnézek: hód szíp lány od állta felettünk.
Allam majd leste olyan szíp volt teste,
Kacsingatott is rám hamisan a beste.

Volt öltözve szegim rövid geczelába,¹⁾
Kilógta belülle neki keze, lába.
Nen telik szegimnek, — mondotta nás Dankó,
Mindjárt megmozdúlta zsebemben a bankó.

Haj! haj! inekolta oly pompásan, szípen,
Hogy én mindjárt voltam megfogva a lípen.
Mikor tanyérozta, atam egy forintot,
Ezt ruhára! mondok, s ü nagyot kacsintott.

Jött aztam második, harmadik utána,
Szegínynek egynek se telt piz a ruhára.
Nálam meg csak fogyott a forintos bankó,
Kit krajczárt elenben fizette a Dankó.

¹⁾ Szoknya

Szünet alatt néztem színhez felet kípét,
No még sosem láttam ily gyenyerű szípet!
Kék macska tartota keze között lantot,
Szemivel az égre szomorún pillantott.

Gyutik ozt párosan, gyutik ozt négyesen,
Járták fent a lányok hamisan, kényesen.
Magsokaltam vigre az adakozást is,
Szeretem volna mán látni mostan mást is.

Vitte hát Bumsztiba Nás Dankó engemet,
Kitánczoltam otem majdnem a lelkemet.
Nás Dankó is szíp lányt a derikon kapta.
Haj, haj! hopp, hopp! mondott s veszettul forgatta.

Megíhezhvén, kirdjuk, mit lehet itt enni?
Kellner mond: bablevest, nincs vam itt más semmi.
Nemzeti itelbül hód mindjárt rendeltem,
Tarisznyabul hozzá kenyeret is szeltem.

Hád gyuvi a kernyel, kizben hurkatöltő,
Vendígeknek levest fatálba így tölt ő.
Szt! . . . spricczel Dankónak, adagnak nincs híja,
»Pizt előre! »Nincs vam.« »Nincs? .. szt! ..«
visszaszívja.

S nagy hurkatöltővel kernyel elnyargalta,
Nye hiba! mond Dankó, s a kenyeret falta.
Mig én bamészkodtam, hód kit látok ottan,
Hád a Fityik Dankó hordárba botlottam.

Hogy feldire lettem: erült szívem-lelkem,
Kikírdzett ü is, merre jártam-keltem.
Voltam operában, mondok, de gyenyerű!
Ittám ott sert, — mond ü: »vegy to tam nye meru!«¹⁾

Had, hogy elbeszültem mit latam od szípet,
Csinalta ü mindjárt nagy nevető kípét.
Járt biz maga nimet »Blóji Kotzba« mondja,
Nahát csuss²⁾! . . . mondottam, ne legyen rá gondja!

E közben a Dankó szípem elparolgot,
Tragácson a hordar engem is kihordott.
Sok piz oda, víge! no Gyurko, ne neked!
Mosd mar ihatol víz, és ehétel teket!

¹⁾ Hisz' ott ezt nem mérnek. — ²⁾ Hallgass.

KATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

— Mielőtt a magyar ember kiveszi a zsebéből a krajczárt, háromszor üsse a fogához! (Nemzetgazdaságtan.)

— Saltus poeticus: midőn a költő egyik tárgyról a másikra ugrál.

— Balassa életében nevezetesebb évek 1551, a mikor született: 1594, mikor meghalt és 1874, mikor lyrai műveit Radványban fölfedezték.

SPORT.

Hamburgi lóverseny.

— Saját tudósítónktól. —

I. Üveg sötartó (1 márka 50 fillér értékben) és 30 márka aranyban. Urlovarok. — Elsőnek érkezett be »Schnick-Schnack« 17 éves kancza, lovagolta tulajdonosa Herr von Schnepfer-Schnapphahn. Második Herr Palamedes von Ochenschlepp. »Pedes-apostolorum« 46 éves pej ménjén.

II. Toast-Rennen, távolság 100 méter, díj 100 márka, betét 1 márka 75 fillér, bánatpénz egy 5 márkás bélyegjegy. Csak grófok mehetnek. — Első: Gróf Tschimp an See »Wechselreiter« 1 éves csikaja; második Graf Balduin von Crachingen »Doppelkümmel« 2 éves kanczája. A második, ha toasztot tud mondani, betéte helyett 6 hónapos váltót adhat, mely 5-ször prologálható.

III. Cuxhaveni Derby, 1000 márka (egy filléres használt levélmárkában). Betét 50 hasonló értékű márka. Bánatpénz tetszés szerint: katonaságnál csak fele. Bejelentés, a tartalékhadsereregbe lépés után 3 hónappal, a Landwehrkommandónál, 35 aláírás, melyek közül 36 visszavonatott. Utolsó perczben compromissum után a gyöpre lépett: Baron Udo Botho Hotho von Batzen-Butzenauf Tschirschtschitz-Strachau 27 éves »Kiek-ä-mol«-ja (apja »Auf Puff«, anyja »Ju woll«) nevezi Reichsgraf Heydebrand Onno Heinrich von Meckow-Bützow zu Krepow und Pickow. Ellenfél nem jelentkezvén, walk-over volt. »Kiek-ä-mol« mindvégig elől maradt, de 100 méterrel a céltól elvált lovasától (Mr. Buxledown) s 73 percz múlva egyedül érkezett be. Protest nem lévén, a díj ki nem adatott.

IV. Hochstaple-chase. 13 akadály. Díj 200 groschen Mark-Banko. Csak katonatisztek vehetnek részt, saját lovaikon. Betét nincsen. A második a betétét megmenti. Első: Lieutenant van der Borg 7 éves »Haben Sie die Güte« kanczája (hatodvér); második a Hauptmann van der Borg öreg »Grave Lotte« ménje; harmadik a Major van der Borg 18 éves »Berlinerblau« kanczája; negyedik a Generallieutenant van der Borg öreg »Schwindlerin«-je (von »Jauner« aus der »Gräfin Diebitsch«). Baj nem esett. A győztes ló hangos bravókban és dacapókban részesült, az idő szép volt. A turfon 9 bérkocsinál jóval többet számláltunk.

ÜLETLEN GOMBOK.

— Reverendissime mondott-e már misét »A. J.«-ért?
— Nem biz én. Én csak a »B. H.« olvasom; ebből pedig bajos tájékozódnom: Tedeum legyen-é, vagy Requiem?

*

Baloldali logika, »Káka tövén költ a rucza... Kell-é ennél nagyobb csomó.

Diurnistai nyikordulatok.

— Ballagok a számviteli tanfolyamra az univerzitára. Találkozom Abszival. »Hová, elévült tollász, túlrett tpirantyudban?« szólít meg az ősjogonc. — »Megyek Bochkort váltani!« csapom oda neki megnyugtatósal.

— Kezdek szállinközni az urias élet magasabb régiójába. Stániczliból eszem a brinzát, hogy azt higgyék, sült gesztenyét szedek ki belőle.

— Leszámoltunk a Böske néniel. 1 frt 16 kr. az ideai szilvázás deficitje, a mit a nyanyókával átvitettem a sült krumpli számla előirányzati oldalára.

— Díjnokok sikkasztásáról nagy hűhóval irtak az ujságok. Hát a kikre senkiesem gondol, azok gondoskodnak magukról.

— Rehabilitáldók tanácsosom: »Haja magá«-nak szólít.

— Gyarapodik az ingyen böjtnökök száma. A régi gárdának fizetésen böjttől tagjai lassanként kiszorulnak.

— A tanácsosomat is piszkálja a sport mánia. Lóra nem kerül, hát futtatja a díjnokait.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődésel.

Meg vagyok lúve!

Oda az böcsület, oda az tekintéll, akár a poszkiszli.

Dicsőséges szent Mihál arkangyal, menybéli főrendőr, de csunya üdök is járnak most énrám, szegény m. k. rendőrsigre, amiúta a tekintetes Minorics fogalmazó ur ú nasságának nem adtak verthámos vas kasszát, a kibe elfelejtette bele tönnyi az apró pizt.

Azt se tudom mán, honnem-e én vagyok a vak kódis, a vak kódis meg nem-e a nasságos feőkapitány ur ú melltósága; összezavarom mán a Poszpisilt meg a Jánkli-falusi melltóságát, a Somodi tanácsos ur ú nasságát meg a Somosküvi főszélmás ténurat; nem merem ódalba

lökni azokat a nasszáju úságitó ténsurakat, akik most furtofmurt főjárnak hozzánk szimatóni; mer dögszagot íreznek.

Nincs meg az a rönd, akinek muszáj lönnyi!

Iszen uramfia, nem megesett-e rajtam tennap az a csúfság, hogy amint posztot állok az opériánál, aszondom egy közönséges rongyos czibilnek, aki be akar menni előadás közbe a pitvarba, hogy aszondom: »Kérem alásan az urat, ne tessén ide bémönnyi, mér mer nincs megengedvel.« Így vót szórul-szóra. Mintha gyenerális lett vóna, ugy beszitem vélle. Peig röndös nap úgy ráförmédök, hogy a szavamtul a köfálnak lapúl.

De mit csinýáhat a szegény m. k. rendör, mikor a tekéntetes fogalmazó ifurak, meg a nasságos tanácsos urak aláznak meg bennünköt letjokban. Hogy lehet illyet cselekönnyi, emmég a postasziványoknál is meffoghatatlanabb énnekem. Iszen én is csak tudom mi az böcsület, be tudom én is fogni a szömömet meg a számot, ha éjjeli ispekcióz idejibe fáin uri embereket látok besompogni fáin uri dámákhól, — ijenkor osztán nem vetek meg eppár cigárét se, vagy egy pohárka italt meg egy kis csörgös vagy zörgös biztatást; — halom orgazdának, sipi kártyásnak, Sulthaisz zsidónak mégis csak szégyelném oda tartani az markomat, akit annyiszor köptem hijába.

Röstellök kiányi az placzomra; de muszáj, ugy akarja az rönd. Ott beszéllik a sarki kofa meg a geszte-

nyés török, hogy a Tóber zsidó fiskárius ur mind a följebbvalóimra vallotta ki az büneit. No András, ha ezentul zsvány, tolvaj, sikkasztó, orgazda, meg a Stafanéder ifasszony ü nassága lányairul áll a beszéd, hogy ezeket igasság szerént mán be se lehet késérni: akkor mán nagyon czúgos az én posztom. Elhúz onnad az a szél, akirú azt taníjják az úságitó ténsurak, hogy az a közvé-mellény. Be is fogjad az böcsületös szádod András, illyenekhez nem értöl, mer te nem vagy föjjobb való.

Hejh rossz világ van mi nállunk, jó Majtényi tudja,
Kifelé áll nem egy m. k. rendörnek a rudja.
No nasszáju ujságitó, no czibilség, tombolj!
De hát van-e tiszta buza, akibe nincs konkoly?

Hisz megesett az illyesmi — tudjuk azt mi régen —
Máson is már, nem csupán az m. k. rendörsegen.
Minek ezért ez a hühó, minek ez a lárma?
Mintha bizony a világnak vége volna már ma!

Legjobb lenne az egészet elcsinálni csöndben,
Hogy, a melynek muszaj lönnyi, kár ne essön röndben.
Mert az czibil hadd bomoljon, a bolondját járja,
Nincs az m. k. rendörsegnék, sosem is lesz párja!

Csak maj máskép lesz. Végre is kitudódik minden előbb utóbb.

No vak kódis, illyet se láttál világtalan világ éle-tedbe, hogy maga magát fogja fülön az ember, oszt magamagát késéri be.

De ennek így köllött megesnie, mér mer ebbe is röndnek muszáj lönnyi!

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojáss Dániel kasznár urhoz.

Palais Montrouge le 15 octobre.

Kasznár ur,

Magától az utolsó levélt ismét felszántani kellene és újra bevetni egy kis logikkal. A maga feye már olyan mint egy kicsépelt chalász. Jöjön magára! De eztet maga nem ért.

A utolsó tegnèce vásár engem nagyon érdekelt, mert láttam sok olyan állatot, ami lekéselt a vasutról, vagy nem is küldtek, ami természetes,

mert bizonyosan félték a szép állatokat hogy vasuti szerencsétlenség történi velök. Az államvasut jó a publikumnak, de állatvasutnak rossz, mert mindig hol ütközi magát össze, hol egy waggon elmarad a másiktul. Talán aludnak a tisztviselösök? Akor legyen álom vasut a neve és a repölő szárnyak helyet himzeljenek a gallérba egy kanapé, mint a comotsági symbolt, mert ők ráérnek. Már látom megint vizsajüni ismét újra azt a kor, mikor menték Debreczinbe bőr párnával, sölt libával két hétre.

A kimostrált répókat csak tovább is főztessen a ifjap tiszt uraknak. Az a cukor betegség, a mit kapják ettul, nem veszedelmes. A tehéneket pedig mozogtasson, hogy legyenek egéségesep. Szántasson velök, mert ezentől csak szántás-vetés ledjen magának a mindennapi imácsága és káronkodása. Ökör, tehén, borjuh, ló, ju, még a kerti vízholdó számár is száncson és a vetéshez engagirozzon a szokácsnét, a konyha lányokat, a könyvtartót, az uj ispagnet, mind, mind, mind — és hogy legyen eredmégne, párosodjon össze őket, egy férfi egy nővel, egy erős egy jenge, akor may lesz jövöre bő termés biztosan. Ha én wolnék az én kosznárom, megmotatnám nekem mit lehet mindent művelni — még a croumpli indájából is sultanflórt csinálnék.

Maga panaszol hozzám, hogy a szölötül a szemek olyan kemény. Hát akor mért fordolja elő magát az alázatos jelentésben ez a tétel: *lágy szemre* kapál-tatás?

Ha maga volna egy okos tiszt, maga most vettetne egy helyre annyi búzát, hogy ott helyben nőne ki a kész asztag. Nem kellene össze hordani. Mily naczerő termés, munkaköltség, megtakarítás volna ez!

Maga nekem aztat ir, hogy a béreseket nem akarja többé öszekáronkodni, mert a papp elene prédigolt. Mit avatkozza magát a papp ur bele az én gazdaságomba? Én se imádkozok bele az ő prédigolásába! És aztat is megemlit, hogy a káronkodásba be fáydolt a maga torka, és kéri tőlem ezért külön fáydalom honorár. Tőlem egy idée ki fog magát jojitani. Most oly technikus korszakt élünk, hogy ha magának p. kiötnek a béresek egy fogt, lehet csinálni helyibe egy mást. Ha maga kitép a boj-tárnak a hayát, lehet csinálni helyibe perüköt. No, ha fáj a torka, csináltatom magának a professor Lórytul

egy géget bádogbol, ami nem rozsdázik meg a legerősebb kutyateremtététől is nem. Így lesz, vagy, mint a latin mond, *siquolo*. Mert káronkodni muszáy.

Micsoda disciplintalanság az, hogy a tehének a teyt nem akarják leadni? Hát ők parancsolnak vagy én? Intimáljon ezt nekik, intimidáljon őket, hogy ha kimegyek, sojátéközleg fogom őket megfeyni. Megfeytem már én cozimereseb marhákat mint ők. Ezt mondhatja meg nekik.

Ápropos! Ha magától a benkosztos urak meg találnak ünni a répót, főzessen nekik reteket mint zupspeist, csináltason nekik belöle káposztás rétest. Ehetnek belöle annyit amig magukat törnek. Főzessen nekik mondom, csak ne főzessen. De eztet maga nem ért.

Hogy a monka vigan menjen, fogadjon fel a falosi cigány dobost ami szolgált az arméeba és dobaltoson vele. Dopszó melet viganban foik a dolog, passio leszend nézni. Így minden percznek a legszkrább része is fogand haszonnal járni.

Erül jot nekem az eszembe, hogy maga számár bőroket is fabrikáltason a meghalt számáraktul. Vagy maga sem látott még holt számárt?

Mért kezdte ki a szénkázalt mielőtt kint vagyok? Semit se nem engedek kikezdeni én nélkülüm. Akár kazal, akár boglyas. Menyit adott az első öl?

Nyólakat is köldhet. Mondjon az Arpy Urffyamnak, kevesebet nézem most, hogy monogrammosok-e. Inkáb legyenek kilogrammosok.

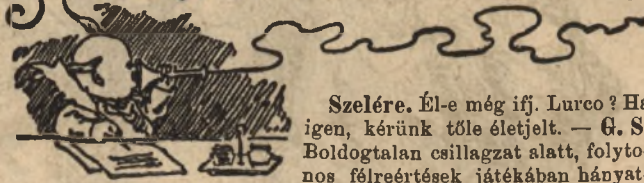
Amivel vadjok a maga kegyes uraság

DÁVID V. WEWREWSHEGYY.

P.s. Nem lehetne az olay pogácsot pótolni tehénchocoladé-kotzkákkal? A Borisnak veheti a zsömböki vásárba egy barchet alsó szoknyára valót. Meg fogom vizsgálni, igazán barchet-é?

V. FÖNTEBBY.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Szelére. Él-e még ifj. Lurco? Ha igen, kérünk tőle életjelt. — G. S. Boldogtalan csillagzat alatt, folytonos félreértések játékában hányattatva, végre biztos révbé tereltük az ön ügyét. Az a két rajz pedig régen megjelent már a »B. J.«-ban. — N. Abonyba. Az a szólásmód el van fogadva, bár, megvalljuk magunk is, hogy fonákul hangzik: »az ellenség 1000 halottat vesztette«, mikor voltaképp az élöket vesztette. »Frau Gräfin Ferdinand Zichy« is nonsens de — verba et formae valent usu. — F. M. A javának hasznát vesszük. — D. I. A nagy csángoló hogy ne volna az öt évi mandatum ellen? Osak inkább ül három évet mint ötöt? — Gyaur. Már a rajzolónál van. Tán jövöre már benéz ebbe a világba, hol annyi a bőven terített asztal. — K. D. Végre is egy édes anya levele az a fiához. Ilyen esetben B. J. sem néz az orthographiára, hanem a szívre. — Ulysses. Nehánya bevált. — Sz. Udvrhly. Vettük U. Gábor fotografiját, hasonlónak is találjuk. De hát mit csináljunk vele? A küldeményhez egy szó írás sem volt mellékelve. — M. Ö. Mindig szivesen vesszük. Küldeményei eddig is beváltak. De egy-egy alakot sürün egymásután föl nem léptethetünk. — Marius. Köszönet. — Krk. Idem.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.